

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ว่าด้วยการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) (๙) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีในการประชุม ครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประกันคุณภาพ” หมายความว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและการศึกษาของมหาวิทยาลัย

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันคุณภาพ

ข้อ ๔ การประกันคุณภาพต้องครอบคลุมถึงการประกันคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพทางภารกิจหลักด้านจัดการศึกษาและหลักสูตร การวิจัย กิจการนักศึกษา การบริการทางวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการบริหารจัดการและการสนับสนุน

ระบบประกันคุณภาพต้องมีระบบการตรวจและการประเมินที่เป็นอิสระและเหมาะสม ครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์อย่างสมดุล

ข้อ ๕ ในการดำเนินการเพื่อประกันคุณภาพ ให้คำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

- (๑) การมีส่วนร่วมของประชาคมที่ครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียอย่างเหมาะสม
- (๒) เสรีภาพทางวิชาการ
- (๓) ความมีอิสระในการดำเนินการ
- (๔) ลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยและส่วนงาน

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประกันคุณภาพ” ประกอบด้วย อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน กรรมการที่เป็นหัวหน้าส่วนงานซึ่งมีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัยหนึ่งคน กรรมการที่มาจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำหนึ่งคน ผู้แทนสภาคณาจารย์และพนักงานหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกสามถึงห้าคน โดยมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการอีกหนึ่งหรือสองคนด้วยก็ได้

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยประธานและกรรมการเท่าที่มีอยู่และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ใดแทนตำแหน่งกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการมีวาระเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้ามีวาระเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนก็ได้

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) วางระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย และให้ความเห็นชอบระบบประกันคุณภาพของส่วนงาน
- (๒) รายงานผลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) ติดตามและกำกับดูแลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยและส่วนงาน
- (๔) ประเมินประสิทธิภาพของระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยและของส่วนงาน เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ
- (๕) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพแก่ส่วนงาน
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจำเป็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพตามข้อบังคับนี้ โดยจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ
- (๘) หน้าที่อื่นที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย ตามที่คณะกรรมการเสนอและได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนงานจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในของส่วนงาน โดยใช้ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยหรือระบบประกันคุณภาพอื่นๆ ที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๑๑ มหาวิทยาลัยและส่วนงานต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพเป็นประจำและต่อเนื่อง

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้อธิการบดีโดยข้อเสนอของคณะกรรมการมีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ คู่มือ หรือคำสั่งใดเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์คลินิกนายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร